

en Bevilling paa 100,000 Kr., hvoraf disse 60,000 Kr. er første Bidrag. Spørgsmaalet er nu, om man ikke kommer til at yde det andet ogsaa, efter som Sagen foreligger. Der foreligger ogsaa et andet Andragende fra det lollandste Digelag. Jeg maa anse det for rigtigt at komme til en almindelig Undersøgelse af Forholdet og næste Aar, hvis der er Mulighed derfor, komme med et Forslag om en Ordning i det hele taget. Da jeg har nævnt disse Skaber, der ere foranledigede ved Stormflod, o. s. v., skal jeg ogsaa nævne Forslaget under Nr. 15, der angaar en Bevilling paa 3,000 Kr. til Helsingørs Havn, som har samme Karakter. Altsaa det, Staten kommer til at udrede i Anledning af Stormflader ekstraordinært i Aar er 83,000 Kr. Det maa altsaa siges, at man er kommen nogenlunde vel over det fra det finansielle Synspunkt set. — Der er endvidere inden for Betænkningen af 3 ærede Medlemmer stillet et Forslag om en yderligere Forlængelse af en Anlægsmole ved Hirtshals. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne (Jungersen) udviklede jo Sagens Historie, erkendte, at Molen i sin Tid var bygget ved en Bevilling herfra, erkendte ogsaa, at den var forlænget ved en Bevilling for et Par Aar siden; og at Forlængelsen ikke var ganske fuldført endnu. Vi have altid søgt at ordne Forholdene ved Hirtshals ved Hjælp af denne Mole, og det kan meget godt være, at man kan komme til at forlænge den, det tør jeg ikke sige bestemt endnu; men jeg tror, de ærede Medlemmer have været lidt for tidlig paa Færde med at bringe dette Forslag frem. Vi maa dog billigvis have nogen Erfaring for, hvad den nu snart fuldendte Forlængelse betyder, og hvad man tør vente sig af en yderligere Forlængelse og dette Forhold vil man naturligvis være opmærksom paa under Undersøgelsen. Jeg kan meget godt forstaa, at ærede Medlemmer ville vise deres Interesse for Sagen ved at opstille Forslaget, men jeg vilde dog beklage, om man vilde vedtage det. Jeg tror, at det var bedre, at det blev taget tilbage, og at man saa lader det bero paa en nærmere Undersøgelse, om og naar man skal gøre noget ved de vedkommende Forhold.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o o s): Med Hensyn til de i Betænkningen under Nr. 39 og 41 foreslaaede Rægtelser skal jeg bemærke, at hvad det første angaar, er der ikke, som den ærede Ordfører synes at forudsætte, her Tale om Overskridelser, der ikke burde have

fundet Sted. Det er Udgifter, som kunde og burde afholdes af Kontoen for de ministerielle Udgifter og Kontorudgifterne, med Hensyn til hvilke Konti man overhovedet ikke kan sikre sig mod Overskridelser. Den Fejl, der foreligger, hvis det er en Fejl, er den, at den Overskridelse, som hvert Aar maatte være paaløben, ikke er søgt bragt i Orden for det paagældende Aar, men at man har ladet den henstaa uopgjort eller uberigtiget og overført den paa det kommende Aar i det Haab, at den af det kommende Aars Konto for den paagældende Udgift kunde afholdes. Dette har vist sig uørligt. For Fremtiden vil en saadan Oversførelse fra et Aar til et andet af Overskridelser ikke finde Sted i Henhold til en Udtalelse, som faldt i det andet Ting ved Statsrevisionens Betænkning om, at en saadan Oversførelse ikke fandtes foreft regnskabsmæssig, hvilken Udtalelse jeg tiltraadte. Men vi staa altsaa med denne uberigtigede uforkerte Rest fra de foregaaende Aar, som jeg altsaa har foreslaaet dækket for at bringe Sagen i formel Orden. Det hele har kun rent formel Betydning. Underledes forholder det sig med det Tilskud, som er begeret til Ministeriets Understøttelsestase; der har Sagen mere end formel Betydning; thi der drejer det sig om en Konto, som ikke bør overskrides, men som ved en Række tilfældige Omstændigheder er bleven overskredet. Her gælder det altsaa om at berigtige en reel Fejl. Hvis det ikke sker paa den Maade, jeg har foreslaaet, vil det have reelt uheldig Virkning, nemlig for de forskellige jo i Reglen under meget fattige Forhold staaende Personer, som ville komme til at miste Beløb, hvorpaa de have gjort Regning. — Med Hensyn dernæst til de Anmærkninger, som her og paa flere Steder af Udvalgets Flertal ere foreslaaede udstemte, henholder jeg mig ganske til de Bemærkninger, som gjordes af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Afd. Valgtreds (Scharling). Det er meget haardt, meget ubilligt og meget beklageligt, at de paagældende saaledes komme til at lide under en aldeles tilfældigt, kan jeg sige, indtraadt Forglemmelse, hvis man kan kalde det saa. Fra først af var det naturligvis ingen Forglemmelse, at der ikke i det paagældende Lovforslag, som man ikke tænkte sig vedtaget paa et saa sent Tidspunkt, var optaget Bestemmelse om, at det skulde træde i Kraft den 1ste April; thi det vilde følge af sig selv, naar det var vedtaget paa et tidligere Tidspunkt. Nu indtraadte uheldigvis Vedtagelsen paa et saa sent Tidspunkt, at man, for at sikre Tanken, skulde have tilføjet en saadan Bestemmelse,